

FOR THE COMMON GOOD

Jan Bryant

airless
the outside is no longer
visible. [redacted]
[redacted], emptying the
world of its joyful distractions.

Everything is political.
[redacted] dead ends, complications and doubts,

Thinking is incapable of shifting
conflicting ideologies, instrumentality too
[redacted] built on the anxiety of irresolvable conflicts and
oppositional ideologies, divisions undissolved.

(aufgehoben)

pall of alienation,

Fault
lines. Internal divisions. Crushing irrationality. The weak subsumed by
the strong, the individual by the mass, the classless by class, dissenter by
conformist, indigenus by proletariat...

Hesitating a

non place. There are points

... 'One World ... Keys to the immediate
future of humanity ... Re-Education of Personal Opinion.'

..., 'truths',

A piano will be heard.

... functional but strangely outmoded sensibility.

Nonetheless, we watch and learn submissively,

the aesthetic is cold ... demands
are exhausting...

... exposed economically to
the political turmoil caused by Europe's many wars and sanctions.

[REDACTED] It was never rescinded.

Planned mass housing, new settlements, illegal outposts...

'For 'many a year'

[REDACTED] camping beneath the roof that,

[REDACTED] improvised shelters

[REDACTED]

[REDACTED] . In compensation, they were assigned a bit of grassland

[REDACTED] the most miserable of patches!

[REDACTED] uneven, muddy, desolate terrain,

[REDACTED] closed off the space between some caravans with planks and petrol cans, they'd made an enclosure, a 'Gypsy Town.'

'The Government here would certainly not be displeased if ten or fifteen thousand ... were to obtain the hotly contested 'certificates' [of immigration] ... But as much space as there is in Palestine now for workers, there is precious little room for the academics who arrive with every ship in greater numbers, particularly from Germany. One recent ship alone had fourteen architects and engineers on board, and before long we will be receiving doctors from municipal hospitals, professors, and lawyers.'

The potential for the poetic (the imaginative life of people) is subjugated to absolute utility, to instrumentality, to local politics, to the congested interests/apathies that reverberate through the channels of global concern.

[REDACTED]

. Breathe, inhale, exhale, the air is thick.

— explained how each society gives rise to its own peculiar spatial form. Space is made up of political and social effects corresponding with the concerns of the predominant [redacted] by the dominant mode of production. [redacted]

I was watching a film about two men driving from Lebanon to Palestine for a weekend with friends. Such a gentle film about visiting Ramallah. They are tourists. The mood is light and playful and they talk about the way the drive evokes memories of films they have seen. Some of the banter is more serious. Should they get separate beds since homosexuality is illegal here? But the air is full of the expectation and excitement of visiting a new place. This is the first trip to Ramallah for one, Ibrahim. Youssef acts as guide. They visit friends. They drink in a bar. They watch the World Cup. It is 2010. They laugh. The camera is always present. (I think they're filmmakers)...

It is not long into the weekend when Ibrahim's mood changes and the general lightness of the film begins to fade. He is morose and silent. They visit one of the sites that have made the West Bank famous, the place where supporters from across the world are protesting and locals are throwing rocks over the wall at Israeli soldiers who retaliate with smoking grenades. Later, they climb what looks like a communications' tower. Way up here, the whole of the city is on offer, the streets, the white buildings holding tightly to the dipping and rising ground, the mountain in the distance. A voice tells us the mountain was 'once called Jabal El Deir', and then, in the same tone—he is just imparting information—he says, 'It is almost here'. And we look across to the hills, a pink ring of sky at the horizon, to see what is clearly visible from here. Edging their way down into the city is the relentless growth of the settlements.

Ibrahim says he wants to return to Lebanon early. He is sad. They drive through streets, passing houses, pedestrians, a petrol station, but these familiar images of urban life, these everyday scenes, undisturbed by

conflict, are not comforting. 'Youssef', Ibrahim says, 'have you ever felt Ramallah is disappearing'?

(This film is a fantasy. Since people from Lebanon are not permitted to travel to Palestine.)

[REDACTED]

[REDACTED] are forced into the symbolic forms of an art that is itself abstract.

[REDACTED]

if social transformation were at all possible,

[REDACTED]

and achieving a synthesis of the conceived and the lived

[REDACTED]

Thoughts may return as repetition, as the repressed. Thought is circular.

[REDACTED]

so luchtledig and
buitenzijde is niet
meer zichtbaar.

blindly 'political'
ontdoet de wereld van zijn aangename gemakkelijkheden. En Even
the pedestrian verrukkelijke
achteloosheid,

Alles is politiek.

complicaties en twijfels,
lose their anonymity: mogelijkheden verzanden in een nietszeggende en
ranzige brij. Het denken kan de botsende ideologieën niet transformeren,
en ook bemiddeling comes to nothing, so that we find restless civilisations
gebaseerd op de angst voor onoplosbare conflicten en oppositionele
ideologieën, onontbonden verdeeldheid.

(aufgehoben),

mantel der vervreemding,

by to
the disparate and alienated into the job, superseded by een nieuwe
realiteit die meer verheven en diepgaand zou zijn. Als
continued on its way, then inevitably, by its own hand, its end will surely
come. Breuklijnen. Interne verdeeldheid. Vernietigende irrationaliteit. De
zwakken ingelijfd bij de sterken, het individu bij de massa, de klasselozes
bij de klasse, de andersdenkende bij de conformist, de ingeborene door
het proletariaat...

me of build

Aarzelend

in their place. There are po

scrawled on glowing paper, "Sing: 'Een wereld ... Sleutels naar de directe toekomst van het mensdom ... Omscholing van de Persoonlijke Mening.'"

Er zal een piano te horen zijn. In

space its functionele maar wonderlijk ouderwetse gevoeligheid.

Niettemin observeren en leren wij ootmoedig

de esthetiek is koud a

vragen zijn slopend...

... demanded strict adherence to the Jewish

... and economisch zo blootgesteld aan de politieke beroering die werd veroorzaakt door de vele oorlogen en sancties in Europa, mochten zich vestigen

only under a set of strict laws that would ensure the Jew

[redacted] Dit is nooit herroepen.

Geplande massabehuizing, nieuwe nederzettingen, illegale buitenposten

...

'Al vele jaren [redacted]

[redacted] of hun kamp op te slaan onder de het dak dat, [redacted]

[redacted] geïmproviseerde schuilplaatsen [redacted]

[redacted] Ter compensatie kregen ze een stukje grasland toegewezen [redacted] het erbarmelijkste stukje grond! [redacted]

[redacted] them in the company of [redacted]

[redacted] this oneffen, modderige, desolate terrein, [redacted]

de ruimte tussen sommige van de woonwagens afgesloten met dikke planken en jerrycans; ze hadden een afgescheiden wereld gemaakt, een 'Zigeunerstad.'

'De regering hier zou zeker niet ontevreden zijn als er tien- of vijftien-duizend ... de felbevochten 'certificaten' [voor immigratie] zouden verwerven ... Maar hoewel er in Palestina nu veel plek is voor arbeiders, is er buitengewoon weinig ruimte voor de academici die in steeds grotere aantallen met elke schip arriveren, vooral vanuit Duitsland. Een van de recent aangekomen schepen had alleen al veertien architecten en ingenieurs aan boord, en het zal niet lang meer duren voor we artsen uit gemeenteziekenhuizen, professoren en advocaten zullen ontvangen.'

De mogelijkheden van de poëtica (het imaginaire leven van de mens) zijn onderworpen aan absolute noodzaak, aan gedienschtigheid, aan plaatselijk

beleid, aan de vastgelopen belangen en apathie die door de kanalen van het mondiale belang weergalmen.

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted] r. Haal
adem, adem in, adem uit, de lucht is dik.

[redacted]
[redacted] welke samenleving tot haar eigen, bijzondere ruimtelijke vorm leidt. De ruimte is opgebouwd uit politieke en sociale invloeden die overeenstemmen met de belangen van de overheersende [redacted], met het belangrijkste productiemodel...

Ik keek naar een film over twee mannen die van Libanon naar Palestina reden om een weekend met vrienden door te brengen. Zo'n aangename film over een bezoek aan Ramallah. Het zijn toeristen. De stemming is opgewekt en speels en ze praten over de manier waarop deze rit herinneringen oproept aan films die ze hebben gezien. Soms heeft de scherts een wat ernstiger ondertoon. Moeten ze aparte bedden reserveren, want homoseksualiteit is hier immers illegaal? Maar de sfeer is vol verwachting en opwinding over het bezoek aan een nieuwe plek. Voor een van hen, Ibrahim, is dit de eerste reis naar Ramallah. Youssef werpt zich op als gids. Ze bezoeken vrienden. Ze nemen een drankje in een bar. Ze kijken naar de WK Voetbal. Het is 2010. Ze lachen. De camera is voortdurend aanwezig. (Ik denk dat het filmmakers zijn)...

Het weekend is nog niet ver gevorderd als de stemming van Ibrahim verandert en de lichtheid van de film langzaam begint te verdwijnen. Hij is somber en stil. Ze bezoeken een van de plekken die de Westelijke Jordanoever beroemd hebben gemaakt; de plek waar aanhangers van over de hele wereld protesteren en waar de plaatselijke bewoners stenen over de muur gooien naar de Israëlische soldaten, die daarop reageren met granaten. Later beklimmen ze iets wat op een communicatietoren

lijkt. Daarboven is de hele stad zichtbaar, de straten, de strak tegen de dalende en stijgende grond liggende witte gebouwen, de berg in de verte. Een stem vertelt ons dat de berg 'ooit Jabal El Deir heette', en dan, op dezelfde toon – hij verstrekt slechts informatie – zegt hij, 'Het is bijna hier'. We kijken over de heuvels, met aan de horizon een roze luchtcirkel, en zien wat hiervandaan duidelijk waarneembaar is: de gestage opmars van de nederzettingen die zich naar beneden een weg banen, de stad in.

Ibrahim zegt dat hij eerder terug wil naar Libanon. Hij is droevig. Ze rijden door straten, langs huizen, voetgangers, een benzinstation, maar deze vertrouwde beelden van het stadsleven, deze alledaagse situaties, niet verstoord door enig conflict, zijn niet geruststellend. 'Youssef', zegt Ibrahim, 'heb je ooit het gevoel gehad dat Ramallah aan het verdwijnen is'?

(Deze film is een fantasie, want de mensen uit Libanon mogen niet naar Palestina reizen.)

[redacted]
[redacted]
[redacted] encounters there. Difference [redacted] de symbolische vormen gedrongen van een kunst die zelf abstract is. [redacted]

Als sociale transformatie überhaupt mogelijk zou zijn, [redacted]

[redacted]
[redacted]
daad en door een synthese tot stand te brengen van het bedachte en het geleefde [redacted]

Gedachten kunnen als herhalingen terugkeren, als het verdrongene. Het denken is circulair.

This publication appears on the occasion of the exhibition:

FOR THE COMMON GOOD

et al.

in collaboration with Samuel Holloway

14.03.2015 – 25.04.2015

Redacted version 2014: Jan Bryant, *Workers of all countries unite!* in *Critical Remarks on the National Question*, co-published by Narrow Gauge and Christchurch Art Gallery, Te Puna O Waiwhetu, 2010. Published on the occasion of the exhibition et al: *that's right! that's obvious! that's true!*, Christchurch Art Gallery, Te Puna O Waiwhetu, 2009

Text: Jan Bryant

Dr Jan P. Bryant, based in Melbourne at Monash University Department of Fine Arts, teaches and writes on modern and contemporary art, including the history of experimental cinema and contemporary painting. Recent journal articles include: *Obscurity of the Present*, *Discipline* No. 3, Melbourne 2013; *Room to breathe: A Way of Calling*, *Art Monthly Australia*, 2012; *The subterfuge of Joshua Petherick*, *Eyeline* 2012; *Images of war*, *Natural Selection*, 2010.

et al. is a nominal collective based in Auckland. Selected exhibitions include: *the fundamental practice*, 51st Venice Biennale, 2005; *the second of the ordinary practices*, IMA, Brisbane, 2006; *altruistic studies*, Art Unlimited, Art Basel 2008; *Interstitial Zones Historical Facts*, *Archaeologies of the Present and Dialectics of Seeing* Argos Centre for Art and Media, Brussels, 2008; *maintenance of social solidarity*, instance 2 Art Gallery of New South Wales, 2009; *that's obvious! that's right! that's true!* Christchurch Art Gallery Te Puna O Waiwhetu; *de_cryption*, *& many-to-many*, Freedom Farmers, Auckland Art Gallery, Toi O Tamaki, 2014.

Samuel Holloway, is based in Auckland, New Zealand. He was the 2013 Mozart Fellow at the University of Otago, and current artistic director of 175 East, new music ensemble. Recent works include: *Grand Piano*, Stephen De Pledge, Te Uru, Titirangi, Auckland; *Things*, Ex-Galerie Barbazanges, Paris, 2015, and 175 East, Q Theatre, Auckland 2014; *Hard Science*, Karlheinz Company, University of Auckland; *Stapes*, NZTrio, Central Conservatory of Music, Beijing, and Hangzhou, China; *Dualities and Dualities 2*, Mark Menzies, Nelson; *Sillage*, Klangforum Wien, The ISCM World Music Days, Wrocław, Poland 2014.

Translation: Tiny Mulder

Printer: Oranje van Loon, Den Haag

Thanks: Gemeente Den Haag, University of Auckland

Published by: West

Edition: 1000

ISBN: 978-90-79917-49-5

West

Groenewegje 136

2515 LR Den Haag

the Netherlands

+31 (0)70 392 53 59

www.westdenhaag.nl

info@westdenhaag.nl

